

РЕШЕНИЕ

№ 6085

гр. София, 22.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 14.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **9184** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба, подадена от М. Д. М., А. К. В. и К. А. П. от [населено място], срещу Писмо № СОА23-ГР94-4439/01.09.23 г. на кмета на СО, с което се отказва отмяна на отчуждаването по реда на чл. 31, ал. 1 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ на имот с кад. ид. 68134.201.320 (застроен) с площ от 280 кв.м.
Наведените и аргументирани подробно в жалбата основания за незаконосъобразност на акта са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона – чл. 146, т. 2 - т. 5 от АПК. Конкретни съображения не се сочат.
В съдебно заседание жалбоподателите се представляват от адв. Н., която поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноси по делото.
Ответникът – кметът на Столична община, чрез юриск. Л. моли за отхвърляне на жалбата. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и претендира юрисконсултско възнаграждение.
Административен съд – София - град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:
От доказателствата по делото се установява, а и не се спори, че М. Д. М., А. К. В. и К.

А. П. са били собственици на имот с кад. ид. 68134.201.320 (застроен) с площ от 280 кв.м.

Съгласно действащият план за регулация на М. „Л.“, одобрен с Решение № 108 по Протокол № 32 от 10.12.2001г. на СОС имот с кад. ид. 68134.201.320 попада в улична регулация във връзка с реализацията на Обект „Транспортен тунел под бул. Ц. Б. III с прилежащи рампи по [улица]и [улица]– публична общинска собственост.

Със Заповед № СОА19-РД40-28/09.04.2019 г. на кмета на СО, изменена със Заповед № СОА19-РД40-78/14.06.2019г. за поправка на ОФГ е отчужден имот с кад. ид. 68134.201.320 (застроен) с площ от 280 кв.м. Отчуждителната заповед е коригирана с Решение № 2804/09.06.2020 г. по адм. д. № 4916/2019 г. на АССГ, по отношение на размера на определеното парично обезщетение.

Видно от Писмо № СОА19-ДИ11-1372(7)/16.09.2020 г. размера на паричното обезщетение е изплатен по служебно открити сметки на жалбоподателите.

За имот с кад. ид. 68134.201.320 е съставен Акт № 1909/22.10.2020 г. за публична общинска собственост (л. 17 от делото).

По делото е приложено Разрешение за строеж № 139/02.08.2016 г. за изграждане на обект „Разширение на Метро С., III-та метростанция – бул. Б. шосе – бул. В. В. – ЦГЧ – ж.к. О. купел – I-ви етап“, протокол за откриване на строителна линия и ниво (обр. 2а) и разрешение за ползване № СТ-05-631/21.08.2020 г. за същият обект, издадено от ДНСК. По делото е приложен констативен протокол (л. 17), съгласно който сгради в поземлен имот 68134.201.320 – [улица], с кад. ид. 68134.201.320.1, 68134.201.320.2, са съборени.

Производството пред административния орган е започнало по Искане с вх. № СОА23-ДР94-4439/25.08.2023 г. от жалбоподателите за отмяна на отчуждаването по реда на чл. 31, ал. 4 от ЗОС. Същото е мотивирано с това, че строителството на обекта, за който е извършено отчуждаването не е започнало в 3-годишен срок.

По така подаденото искане е формулиран процесният отказ, обективиран в Писмо № СОА23-ГР94-4439/01.09.23 г. на кмета на СО. Отказът за отмяна на отчуждаването е мотивиран както следва: улицата ([улица]), за която е отчужден Имот № 68134.201.320 е част от първостепенната улична мрежа, поради което е приложим по-дългият 5 годишен срок по чл. 31 от ЗОС. Същият срок изтича на 15.07.2025 г., предвид разпоредбата на чл. 29, ал. 3 от ЗОС и влизането в сила на Решение № 2804/09.06.2020 г. по адм. д. № 4916/2019 г. на АССГ. Допълнително се сочи, че сградите в имот 68134.201.320 са били съборени. В заключение е направен извод, че не за налице предпоставките по чл. 31, ал. 1 от ЗОС за отмяна на отчуждаването.

За изясняване на делото от фактическа страна и поради необходимостта от специални знания, с които съдът не разполага, е допусната и приета съдебно-техническа експертиза. Видно от заключение и поясненията на вещото лице Ан. А. част от северния тротоар на [улица]и тротоара в кривата към [улица]с площ от около 55 кв.м. попадат в имот 68134.201.320. Останалата част от имота е озеленена. Всичко това, съгласно действащия ПУП, одобрен с Решение № 108 по Протокол № 32 от 10.12.2001г. на СОС. Към момента транспортен тунел под [улица]е реализиран, като при ремонта [улица]е разширена, но не е реализирана в пълен обхват в частта на северното платно и прилежащия му тротоар. Според СТЕ в процесния имот има изградени подземни ел. инсталации – улично осветление, телефон и ел. кабели.

СТЕ дава заключение, че [улица]е част от първостепенната улична мрежа, IIIА, функционален клас (районни артерии).

В съдебно заседание в.л. А. уточнява, че в момента имот с последни цифри на идентификатора 320, 55 кв. м. от него са тротоар, останалата част е озеленената площ. Този тротоар е новореализиран, преди това е бил по-на юг. Това е с разширението на [улица]. Изгражда се още едно платно и този тротоар, който е от северната страна със ширина 3,30 м.

При горните фактически установявания съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане по същество. Подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от лица, заявители в административното производство при наличие на правен интерес за оспорване на неблагоприятния¹ за тях административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган – кмета на Столична община. Компетентността на органа произтича от разпоредбата на чл. 31, ал. 1 ЗОС.

Спазено е изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл. 59 АПК. Не се констатира нарушение на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Спорен между страните е въпросът относно приложението на материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 31, ал. 1 ЗОС, ако в тригодишен срок, а за обектите от първостепенно значение - в 5-годишен срок, от отчуждаването на имота строителството на обекта не е започнало, както и в случаите, когато одобреният подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти от първостепенно значение - публична общинска собственост, бъде отменен от съда, а новият влязъл в сила подробен устройствен план не засяга отчуждения вече имот, по искане на бившия собственик на имота кметът на общината отменя заповедта за отчуждаване след възстановяване на полученото обезщетение. Разпоредбата съдържа две алтернативно дадени хипотези за отмяна на заповедта за отчуждаване.

Искането, поставило началото на административното производство, е относимо към първата хипотеза, а именно: незапочнало строителство на обекта, предвиден по ПУП, за който е отчужден собственият им имот в установения от закона срок.

В случая безспорно се установи, че обектът е от първостепенно значение по см. на чл. 31, ал. 1 от ЗОС, вр. § 1, т. 6 от ЗОС и приложимият срок е 5-годишен по чл. 31, ал. 1, предл. 2 ЗОС. Според заключението на СТЕ, а и показанията на в.л. А. в о.с.з. от 14.03.2024 г. имотът попада в предвиждане на първостепенна улична регулация по ОУП, а и по ПУП.

Имотът се счита за отчужден от датата, на която паричното обезщетение, определено във влязлата в сила заповед по чл. 25, ал. 2 или в решението на съда, бъде преведено от общината в банка по сметка на правоимащите- чл.29, ал.3, т.1 ЗОС. Заповедта за отчуждаване на имота е била съдебно оспорена, като с Решение № 2804/09.06.2020 г. по адм. д. № 4916/2019 г. на АССГ е изменена по отношение на размера на определеното парично обезщетение. По делото са представени доказателства за датата на доплащане, респ. цялостно изплащане на предвидената сума за обезщетение – писмо с № СОА19-ДИ11-1372 (7)/16.09.2020г. с данни, че цялото парично обезщетение е изплатено на 14.07.2020 г. Следователно 5-годишният срок изтича на 14.07.2025г. Независимо от последното, съдът следва да посочи, че най-ранната дата от която може да се приеме, че започва да тече срока по чл. 31, ал. 1, предл. 2 от ЗОС е

09.06.2020 г. – датата на постановяване на окончателния съдебен акт, при положение, че се оспори получаването на суми/заверяване на сметките на 14.07.2020г. Изчислявано от този момент на 5 годишния срок по чл. 31 от ЗОС изтича на 09.06.2025г. Следователно правилен е изводът на административния орган, че не са налице предпоставките за уважаване на искането за отмяна на отчуждаването по Заповед № СОА19-РД40-28/09.04.2019 г. на кмета на СО.

Допълнително следва да бъде посочено, че след отмяната на разпоредбата на § 3 от ПЗР на ЗОС, регламентираща, че "мероприятието е започнало по смисъла на чл. 31, ал. 1, ако са утвърдени архитектурните проекти и е издадено разрешение за строеж", отменена в ДВ, бр. 15/2011 г., в ЗОС няма легално определение за начало на строителството. Поради това приложение следва да намерят нормите на специалния закон, уреждащ инвестиционното проектиране и строителството-Закона за устройство на територията /ЗУТ/ и актовете по неговото приложение-арг. от чл.1, ал.2 ЗУТ.

За започнато строителство /за начало на строежа/, съобр. издадено разрешение за строеж, се счита денят на съставяне на протокола за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво, а когато такъв не се изисква-датата на заверка на заповедната книга-чл.157, ал.1 и чл.7, ал.3, т.2 от Наредба №3 от 31.07.2003 година за съставяне на протоколи по време на строителството. Такива строителни книжа по делото се представят. От заключението на СТЕ се установява, че предвиденото по ПУП строителство не е реализирано в пълен обем. Последното е ясно видимо от стр. 3 СТЕ комбинирана скица, от които е видно къде е тротоара и, че северно от сега изградения тротоар трябва да има още едно платно и след това терена, който е за тротоар и озеленяване. Реализиран е тротоар (не на определеното с плана място) и подземни проводи и съоръжения. Все така обаче, от значение в случая е съставянето на протокол по приложение № 2 (обр. 2), приложен на л. 21 от делото.

Предвид изложеното съдът прави извод, че не е налице и втората предпоставка за прилагане на чл. 31, ал. 1 от ЗОС – да не е започнало строителството.

По тези съображения, съдът намира жалбата за неоснователна и същата следва да се отхвърли. Претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена в размер на 250 лева на осн. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във вр. с чл. 78 от ГПК, във вр. с чл. 144 и чл. 143, ал. 3 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 33-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба, подадена от М. Д. М., А. К. В. и К. А. П. от [населено място], срещу Писмо № СОА23-ГР94-4439/01.09.23 г. на кмета на СО, с което се отказва отмяна на отчуждаването по реда на чл. 31, ал. 1 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ на имот с кад. ид. 68134.201.320 (застроен) с площ от 280 кв.м.;

ОСЪЖДА М. Д. М., А. К. В. и К. А. П. от [населено място] да заплатят на Столична община сумата от 250 (двеста и петдесет) лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд – София - град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи по реда на чл.

137 от АПК.

СЪДИЯ: